

Motinos diena

Stendą parengė 4e klasės mokiniai,
kuruojami rusų kalbos vyresn. mokytojos
Galinos Černyšiovos!

Motinos diena

- Motinos diena - viena gražiausių pavasario švenčių, turinčių gilią tradiciją ne tik Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje. Tai diena, kai gražiausi gėlių žiedai dovanojami pačiam artimiausiam žmogui - mamytei.
- Lietuvoje Motinos diena švenčiama pirmąjį gegužės sekmadienį. Tai simbolizuoja žmonių pagarbą kilniai moters - motinos prigimčiai. Taip atsidėkojama už jos rūpestį auginant vaikus.
- Mūsų senoliai Motiną, gyvybės nešėją, tapatindavo su Žeme, mat motina išaugina vaikus, o žemė duoda derlių. Pavasarį buvo garbinama Žemė ir namų židinio saugotoja Motina.
- Motinos dienos ištakos siekia tuos laikus, kuomet senovės indoarijų tautos religija garbindavo Deivę Motiną.

Motinos dieną švenčia daugybė mūsų planetos tautų. Nors šios šventės minėjimo datos ir skiriasi, esmė lieka ta pati: pagerbti žmogų, dovanojusį tau gyvybę ir išmokusį žengti dorą gyvenimo keliu. Neveltui prieš šią iškilmingą dieną visi susimąstom: kaip padaryti, kad mūsų Mamai ji taptų neeiline, įsimintina.

Mamytei

Tu šviesi kaip saulė, kaip rytų aušra.

Už tave pasaulį Geresnės nėra.

Tau karšta saulytė. Siunčia spindulių...Dar

karščiau, mamyte,

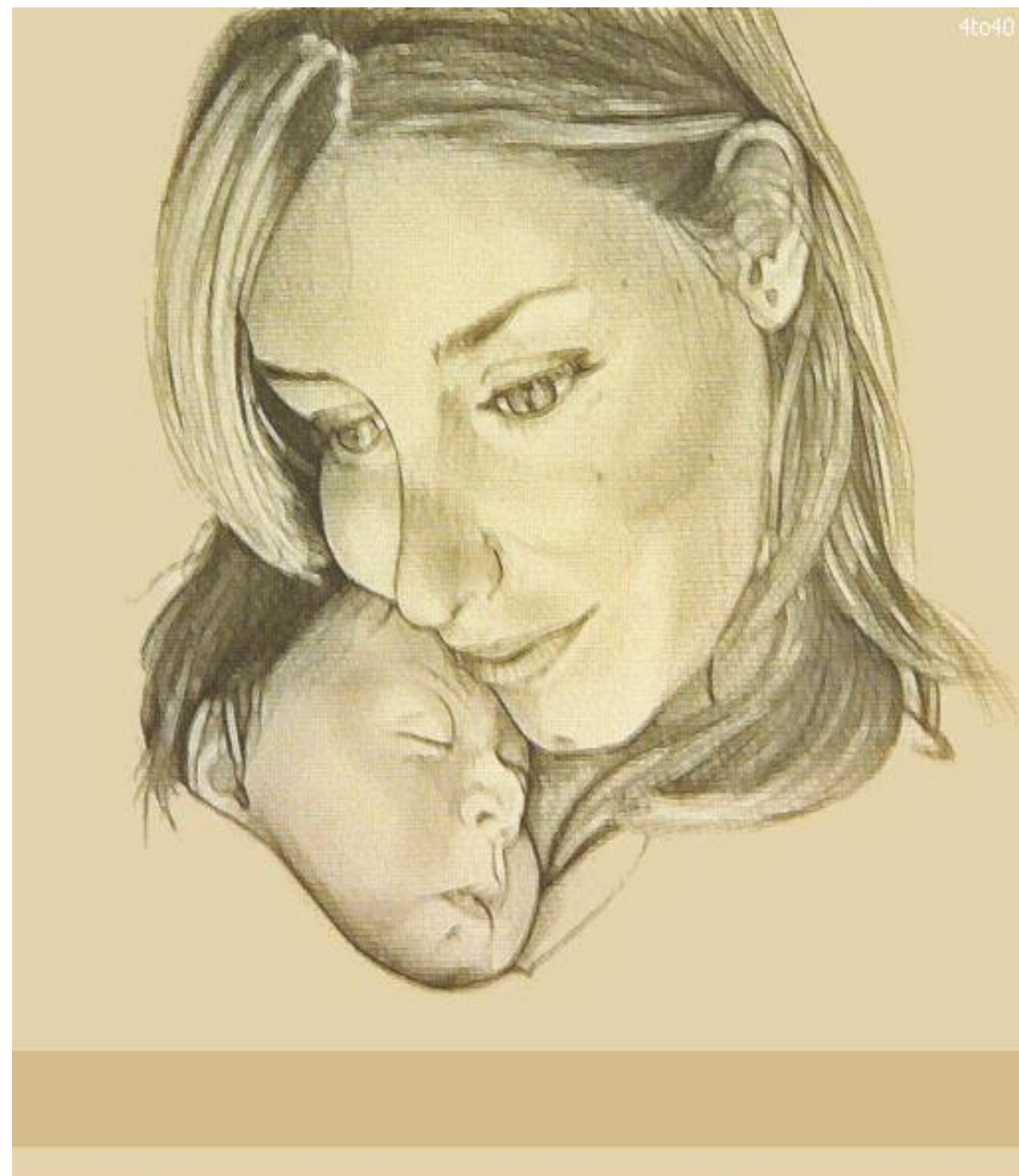
Aš tave myliu.

Mama, mano mama,

Aš tave myliu!-Tau vėjelis šlama

Tarp margų gėlių.

Dzień Matki jest raz w roku, Szczęśliwy i pełen uroku. W tym dniu pragnę złożyć Ci życzenia: Zdrowia szczęścia i powodzenia. Za to, że zawsze jesteś przy mym boku Za to, że wskazujesz drogę mi w mroku Za to, że dni moje tęcza malujesz dziś Mamo z głębi serca Ci dziękuję.

Не забывайте Матерей!
Они печалятся в разлуке,
И нет для них страшнее муки —
Молчанье собственных детей.

Не забывайте Матерей!
Они ни в чем не виноваты,
Как прежде их сердца объять
Тревогой за своих детей.

Пишите письма Матерям,
Звоните им по телефону!
Они так радуются вам,
Любому вашему поклону.

Не забывайте Матерей!
Ведь для молчанья нет причины,
И таужже с каждым днем морщины
От равнодушия детей.

Средь суеты и праздных дней
Услышите, Господа и Дамы:
Боится душа у вашей МАМЫ!
Не забывайте Матерей!

Пишите письма Матерям!
Звоните им по телефону,
Они так радуются вам,
Любому вашему поклону.

Мама... Простое, казалось бы, слово, А
сколько в нем нежности, ласки,
тепла, Ребенок лопочет его
бестолково, Ручонки раскинув,
припухший от сна. В печали и в
радости мы произносим, То робкое
"Мама", то резкое "Мать". Порой на
чужбине вдруг сердце
запросит Совсем незнакомую-мамой
назвать. А дома так часто ей делаем
больно Поступками, взглядами,
жестами мы, Потом вдалеке
вспоминаем невольно О том, что
прибавило ей седины. И пишем на
школьных листках
торопливо Признанья своей
запоздалой вины. Она их читает,
краснеет стыдливо, И в горьких
морщинах слезинки видны. Давно без
письма все обиды простила, А тут ей
до боли приятно прочесть: "Спасибо,
родная, за то, что растила, За то, что
ты любишь, За то что ты есть!!!"

Tau norėčiau,

Mama aš atverti širdį..

Ir gražiausiais žodžiais

..viską išsakyti..

Kaip sunku šioj žemėj..

..vieniškai klajot,

Ir toliausiai būti nuo tavęs Mamyt..

Myliu tave Mamyte ;)